

De Nieuwe Kleuren

Trimestrieel tijdschrift van V.v.N.K. - Geel

December 2015

Algemene ledenvergadering

Onze volgende algemene vergadering gaat door op **zondag 27 december 2015** te 9:30 uur in het "Wijnhuis", Stationsstraat 56, 2440 Geel.

Agenda

- Clubnieuws
- Ringenbestelling 2016
- Lidmaatschap 2016
- **Jan Van Overvelt:**

Hoe onze vogels voorbereiden op het volgende kweekseizoen?

Jan is al vele jaren voorzitter van de Technische Commissie Kleurkanaries van de K.B.O.F. én al vele jaren lid van de V.v.N.K. Hij zal met ons op deze laatste ledenvergadering van 2015 zijn ervaringen delen in de voorbereiding van onze vogels op de kweek.

Zoals jullie weten, begint de kweek niet wanneer we onze vogels in de broedkooien plaatsen maar in de daaraan voorafgaande maanden waarin we hen op velerlei manieren moeten klaarstomen om de kweek van volgend seizoen met succes te kunnen aanvatten.

Clubnieuws ☆ Clubnieuws ☆ Clubnieuws

Redactioneel:

Elke inzender of opsteller van een artikel is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn publicatie.

Ringen en lidgelden 2016:

Gedetailleerde informatie over ringenbestellingen en lidgelden vinden jullie achteraan deze nieuwsbrief of op onze website www.vvnk.net.

Bedankt voor de hulp op de V.v.N.K. show 2015:

Beste medewerkers, Hartelijk dank in naam van het V.v.N.K.-bestuur voor uw bijdrage in het welslagen van de 42ste V.v.N.K. kleurkanarieshow. Zonder jullie hulp en onverdroten inzet zou het ons niet gelukt zijn deze organisatie tot een goed einde te brengen. Jullie waren geweldig! We hopen U dan ook weer te mogen begroeten als medewerker gedurende de organisatie van de 43ste V.v.N.K. show op 5 en 6 november 2016 in de Brabantthal te Leuven. Met vriendelijke groeten, Alain.

Voorzitter in de lappenmand:

Onze voorzitter Gerry Mertens werd op 2 december laatstleden geopereerd aan de knie, door Dr. Claes in Herentals (waar alle andere grote sportmannen ook naartoe gaan ☺). Gerry had een stukje 'zwevend' kraakbeen dat doorheen zijn knieholte en –gewricht reisde, en hem af en toe verhinderde zijn been te kunnen strekken. Nu zou hij weer helemaal opgelapt moeten zijn, en wie weet: misschien kan hij na een rustperiode er nog zelf gaan voor zorgen dat zijn favoriete voetbalploeg, KVC Westerlo, de degradatie kan ontlopen ... maar we vrezen ervoor ... Alleszins een spoedig herstel, Gerry!

Volgende ledenvergadering: zondag 20 maart 2016.

Terugblik op de show 2015

Om heel eerlijk te zijn: we zijn met een aantal vraagtekens aan de show 2015 begonnen. Hoeveel showvogels zouden we dit jaar kunnen tonen, na het dipje van vorig jaar met 6.555 stuks? Hoe ging de eerste organisatie zonder Eddy Vaes als centrale coördinator verlopen? We gingen met een nieuw programma én een nieuw keursysteem werken: hoe ging dat verlopen?

Alles is natuurlijk relatief: het is al een tamelijke luxe wanneer je met 6.555 over een 'dipje' kunt spreken! Maar toch, ergens waren we bang dat er na jaren van lichte groei, in 2014 een dalende trend ingezet was. De Spaanse delegatie die onze show vorig jaar bezocht had en van plan was om dit jaar deel te nemen, kwam toch niet opdagen. Ook Carlos Moia, altijd goed voor méér dan 100 wedstrijdvogels, had laten weten dat hij niet naar onze show kwam omdat hij zijn showvogels pas ging klaarmaken voor de Mondial in Porto. En zo waren er nog enkelen die afhaakten ... Jullie zullen begrijpen dat de opluchting groot was, toen we uiteindelijk méér dan 7.200 vogels in onze show konden tellen. Dat was een groot succes!

Eddy ... Alain had de zware taak om de organisatie van onze show over te nemen van iemand die van maanden vóór de showweek aan niets anders meer dacht of van niets anders meer droomde (of nachtmerries had) dan van onze show. Dat is wellicht een beetje overdreven, maar toch. En Alain heeft dat goed gedaan! Samen met zijn vrouwtje Annick heeft hij een week in Leuven gekampeerd en zij hebben waarschijnlijk méér uren dan om het even wie in de Brabantse doorgebracht. Eddy is een aantal dagen op de show komen helpen, was beschikbaar

voor raad en daad indien nodig, en dat was natuurlijk ook een geruststelling voor ons allemaal. We hebben van vele mensen gehoord dat de organisatie van onze show weer 'picco bello' was en vooral buitenlanders komen dikwijls met zulke complimentjes omdat het op hun eigen shows wel eens anders wil gaan. Het nieuwe programma: wel, nu alles achter de rug is mogen we jullie wel zeggen dat we tot bijna op het laatste moment getwijfeld hebben wat we zouden doen: met het nieuwe programma in zee gaan, of er nog een jaartje mee wachten en ons vroegere programma gebruiken. Het heeft erom gespannen want tot op het laatste ogenblik moesten er nog allerlei dingetjes gewijzigd worden. Didier Duvier, die zijn programma al op vele shows gebruikt had, heeft vele uren geïnvesteerd om de nodige aanpassingen te maken voor onze show. Want dat is toch nog wat anders, en achteraf heeft hij ook aangegeven dat hij het wat onderschat had.

Het programma introduceerde een andere manier van werken en keuren, en zou ons veel tijd kunnen laten besparen. Zoals jullie gemerkt hebben, stond de keurfiche op het etiket dat op de kooien gekleefd was. De keurder

moest daarop de evaluatie in de verschillende rubrieken aanduiden, en zelf een tweede etiket op de kooi kleven met de behaalde punten en de eventuele opmerkingen. Het grootste voordeel van het systeem is dat de bezoekers aan de show niet enkel een puntentotaal kunnen lezen op de kooi, maar ook de manier waarop dat totaal tot stand kwam uit de verschillende rubrieken, en de opmerkingen van de keurder. Bijkomend voordeel was dat we achteraf geen keurfiches meer moesten sorteren per liefhebber. Nadeel is dat de deelnemers geen keurfiches mee naar huis kunnen nemen, tenzij op de kooi.

Dit was natuurlijk ook een nieuwe manier van werken voor heel wat keurders, hoewel een deel van hen dit systeem al gebruikt hadden bij andere keuringen in België en Noord-Frankrijk. In het begin ging er misschien wat tijd verloren, maar achteraf is dat zeker ingehaald.

Na het keuren werden de etiketten ingescand en op die manier werden de resultaten verzameld op een PC. We hadden dit werk wat overschat: we hadden 3 ploegen van 2 mensen voorzien voor het scannen, en die mensen hebben zich het grootste deel van de tijd verveeld. Naar

volgend jaar toe zou één ploeg wel eens voldoende kunnen zijn. De keurders dienden op de 'blinde lijst' nog wel aan te duiden welke vogels medailles behaald hadden en die gegevens werden nog met de hand op de hoofdcomputer ingevoerd.

Op zich leek dit allemaal goed te verlopen, tot we op de avond van de eerste keuringsdag een probleem ontdekten. De reden van het probleem is mij tot op heden onbekend - waarschijnlijk heeft Didier er al wel verder onderzoek naar verricht - maar om één of andere reden werden de punten van bepaalde vogels weggeschreven bij andere vogels. Om het helemaal uit te leggen: indien een vogel uit een individuele reeks een volgnummer had dat een veelvoud van 10 was, dan werden diens punten weggeschreven bij de eerste vogel van de stam met het volgnummer gelijk aan de eerste 3 cijfers van de individuele vogel. Een voorbeeld zal dit duidelijk maken: de punten van de vogel met kooinummers 1280, werden weggeschreven bij vogel 128,1 de eerste vogel van stam 128. En als dan later de punten van stam 128 binnenkwamen, werden die niet meer geaccepteerd omdat de vogel al punten gekregen had.

Julie zullen begrijpen dat er 'enige reden tot ongerustheid' was toen we dat op woensdagavond te weten kwamen. Er was zelfs reden tot paniek, maar omdat dit ons toch niet vooruit zou helpen, hebben we bekeken hoe we dit euvel best zouden aanpakken. Normalerweise gaan we op woensdagavond met het bestuur en de keurders eten in de stad, dat dinertje hebben Didier, zijn echtgenote Muriel en ikzelf aan ons laten voorbij gaan. We hebben een systeem uitgewerkt, waarbij we het probleem niet meer opnieuw konden laten voorkomen en voor het overige zijn er heel wat etiketten op de stellingen in de show opnieuw ingescand. Daartoe moest Didier ook een aantal controles van zijn programma op non-actief zetten.

Het was een kort nachtje geweest voor Didier, want ondertussen was hij naar zijn thuishaven Edingen teruggekeerd en 's anderendaags te 07:00 was hij alweer in de Brabantse etiketten aan het inscannen. Maar we konden verder op donderdag. Toen de keuring voorbij was en alle punten waren ingescand, moesten we alles gaan consolideren en dan rapporten gaan maken voor de drukker. Daarvoor had het nieuwe programma

méer tijd nodig dan het oude, maar goed, we kregen alle rapporten binnen de normale tijdslimieten bij de drukker zodat onze catalogus kon gedrukt worden.

Ondertussen was het klassement per medaille en de lijst met medaillewinnars in de verschillende reeksen verschenen op de blog van Frans Begijn. En nog voor de catalogi geleverd werden, hoorden we dat er fouten waren: Constant van Santen zou net als vorig jaar enkele medailles gemist hebben, en dat was nog bij enkele andere deelnemers het geval. Het zal toch niet waar zijn, zeker????? Maar het was wél waar ... gelukkig bracht dit geen wijzigingen in het klassement teweeg, maar er waren een aantal medailles die niet in de catalogus stonden. Achteraf bleek dat in alle drukte ... Didier vergeten was om de controles in zijn programma weer op actief te zetten, anders waren deze fouten er zeker uitgekomen.

Dit was natuurlijk een smet op onze catalogus, maar ... het was te laat, we konden er niets meer aan doen. We hebben dan nog wel bladen gemaakt waarop we de ontbrekende medailles van de betrokken liefhebbers vermeld hebben, en voor die 10 mensen hebben we nieuwe trofeeën laten maken. We willen ons hierbij nogmaals verontschuldigen, we zullen er alles aan doen om dit in de toekomst niet meer te laten gebeuren.

En er was nog iets misgelopen. De vorige jaren hadden we op dinsdagavond, na het tellen van alle effectief aanwezige vogels in elk van de reeksen, nog een hele tijd werk om die reeksen gelijkmatig te verdelen over de verschillende keurders. Nu had Didier hiervoor een programmaatje geschreven om dit automatisch te bepalen. Dat betekende voor ons enkele uren meer slaap tussen dinsdag en woensdag. Echter ... in het programma hadden we geen rekening gehouden met het speciale

karakter van onze 2 reeksen 'Niet-erkende mutaties' en die kwamen zodoende bij één keurder terecht, daar waar ze de vorige jaren door een internationaal comité van keurders beoordeeld werden. Ook hiervoor moeten we ons verontschuldigen, dit keer bij de keurders.

Tussendoor, op zaterdagavond, gingen we nog met een delegatie van ons bestuur naar het huwelijksfeest van Ischa en Jurgen (jongste zoon van Door Peters). Jos Schapmans - die ook heel wat uren op de teller staan had - is er niet geraakt: hij was té moe. De anderen (Gerry, Eddy en ik) waren er wel maar soms zaten we er wat als zombies bij. We zijn dan ook rond middernacht weer vertrokken want 's anderendaags moesten we weer te 07:30 in de Brabantthal zijn.

Ik denk dat onze show goed verlopen is. Er waren veel bezoekers, de catering heeft goed gedraaid, we hoorden van vele kwekers dat de verkoop goed gegaan was en ook de meeste standhouders waren tevreden (er zijn er natuurlijk die nooit tevreden zijn). Wegens drukte op het werk ben ik er nog niet toe gekomen om een financiële afrekening te maken, maar ik verwacht hier ook een beter resultaat dan vorig jaar. Dat moest eigenlijk ook wel want de winst van vorig jaar, volstond niet om de kosten te dekken van ons V.v.N.K. etentje waarop we de medewerkers gratis uitnodigen.

Dus al bij al een goede show, met enkele negatieve puntjes. Daaraan gaan we weer werken naar volgend jaar. Het kan altijd beter, en soms zit het in kleine dingetjes die we nog wat beter willen afstellen. Maar nu zijn er toch wel enkele belangrijke punten bij, op het vlak van de keuring en van de correctheid en volledigheid van onze catalogus, en die MOETEN echt beter!

Désiré

De parasitaire infecties

Een parasiet is een eukaryoot organisme, dat voor het volbrengen van zijn natuurlijke ontwikkelingscyclus gebruik maakt van een ander levend organisme (de gastheer). Een parasiet leeft tijdelijk of permanent in of op zijn gastheer. We onderscheiden inwendige (endoparasieten) en uitwendige (ectoparasieten) parasieten. De parasiet onttrekt zijn voedsel aan de gastheer en hierdoor kan hij zich ontwikkelen en voortplanten. Parasieten vormen een afzonderlijke groep welke te onderscheiden is van de virussen, bacteriën en schimmels. Ze kunnen van groot tot heel klein zijn.

1. Protozoa als parasiet
Protozoa (van het Griekse: prootos = eerste, zoo-on = dier) of protozoën zijn eencellige eukaryotische levensvormen waarbij alle levensfuncties (ademhaling, voeding, uitscheiding, beweging en voortplanting) zijn verenigd in één en dezelfde cel. De afmetingen van de meeste protozoa liggen tussen de 2 en 500 µm. Sommige soorten zijn groot genoeg om met het blote oog gezien te kunnen worden.

Protozoa komen vooral voor in vochtige milieus, maar sommige soorten kunnen ook in droge omstandigheden overleven door het vormen van cysten, beschermhulsels of schalen. Ze verlaten dit stevig membraan als de omstandigheden weer gunstig zijn. Ze hebben een kern en de verschillende delen van het cytoplasma hebben elk hun eigen functie. Deze delen worden celorganellen genoemd. De meeste protozoa leven vrij, maar er zijn ook parasitair levende soorten. De meeste parasitair levende protozoa voeden zich via hun lichaamsoppervlak (saprozoïsch). De andere doen dit via een voedselvacuole (holozoïsch). Er zijn er ook die in het bezit zijn van chlorofyl. Deze nemen dus enkel anorganische stoffen op (autotroof).

Door de geringe afmetingen kunnen de opname van zuurstof en de afgifte van koolzuurgas rechtstreeks door diffusie plaatsvinden. De voortplanting gebeurt geslachtelijk en ongeslachtelijk, maar meestal ongeslachtelijk.

1.1. Atoxoplasmose

Atoxoplasmose is één van de meest voorkomende besmettelijke ziekten bij kanaries. 90 % van de kanariëkwekers hebben het in hun verblijf, maar slechts 40 tot 50 % heeft er last van.

De infectie wordt veroorzaakt door protozoa (*Isospora serini*), die nauw verwant zijn met de veroorzaker van coccidiose (*Isospora canaria*). De ziekte wordt ook wel eens lankesterella of dikke leverziekte genoemd. Dit komt door de sterk opgezwollen lever, die ontstaat bij een infectie.

Atoxoplasmose komt vooral voor bij kanaries jonger dan 9 maanden, maar kanaries die ouder zijn kunnen het ook krijgen. Zij kunnen zich meestal wel wapenen tegen de infectie, maar zullen er wel drager van zijn en kunnen zo andere kanaries besmetten. Hoewel de ziekte het hele jaar door kan ontstaan, treedt ze meestal in de nazomer op. Het sterftecijfer bij kanaries is variabel, maar kan oplopen tot 80 %.

De symptomen van atoxoplasmose zijn een sterk opgezwollen lever, die als een donker paarse vlek onder het borstbeen zichtbaar is. De kanaries gaan dik zitten en kunnen ook hersenstoornissen, evenwichtsstoornissen en ernstige ademhalingsproblemen vertonen. Vaak gaat atoxoplasmose ook gepaard met een lichtgroene diarree.

In tegenstelling tot coccidiose verspreidt deze parasiet zich niet alleen in het darmstelsel, maar ook in het bloedvatstelsel en verschillende organen zoals de lever, de longen, de milt, de pancreas, het hartzakje en het darmepitheel. De parasiet is bijna onmogelijk weg te krijgen bij besmette kanaries, omdat hij zich ook in slecht doorbloede weefsels zoals pezen en gewrichten gaat vestigen.

De levenscyclus van *Isospora serini* begint bij de orale inname van eitjes (oöcysten). Hieruit komen de sporozoïeten vrij en deze gaan de darmwand doordringen en zich verspreiden via de lymfocyten en de macrofagen (soort witte bloedcellen). Ze gaan zich vestigen in organen zoals de longen, de lever, de

milt, de pancreas, het hartzakje en het darmepitheel. Na een aantal generaties van deze sporozoïeten, ontstaan er merozoïeten. Deze gaan migreren naar het darmslijmvlies en daar via sexuele voortplanting oöcysten vormen. Deze oöcysten komen dan via de uitwerpselen in het kanarieverblijf.

Deze oöcysten zijn nog niet in staat om een nieuwe gastheer te besmetten. Er treedt eerst een rijpingsproces op in de mest buiten het kanarielichaam (het sporuleren). Tijdens de sporulatie gaat de sporoblast (kern van de oöcyst) splitsen in 2 of 4 sporozoïeten. Dit proces duurt een paar dagen. Deze oöcysten zijn nu in staat om een nieuwe gastheer te besmetten en de cyclus begint opnieuw.

Het is dus de geschikte gelegenheid voor de kanariëkweker om de cyclus te doorbreken en de uitwerpselen te verwijderen om infectie van gezonde kanaries te voorkomen. In droge goed geventileerde verblijven zullen de oöcysten veel moeilijker tot sporulatie overgaan dan bij vochtige warme omstandigheden.

1.2. Coccidiose

Coccidiose is een veel voorkomende ziekte bij kanaries, die wordt veroorzaakt door protozoa (*Isospora canaria*). De ziekte is zeer besmettelijk en gaat zich als de omstandigheden goed zijn razendsnel verspreiden. Vooral jonge kanaries zijn gevoelig voor een besmetting en indien er niets wordt gedaan aan de oorzaak, zal de ziekte veel doden veroorzaken.

Coccidiose wordt heel dikwijls verward met atoxoplasmose. Coccidiose treedt op bij kanaries van alle leeftijden en gaat niet gepaard met hersen- en evenwichtsstoornissen. De kanaries gaan wel sterk vermageren en de darmen van de kanarie zijn als rode lussen te zien aan het buikoppervlak. De kanarie krijgt dikwijls ook bloedingen en ontstekingen in zijn darmen, door-

dat het darmepitheel erg is aangetast. De uitwerpselen kunnen dus bloedresten bevatten en meestal gaat de ziekte gepaard met diarree.

De levenscyclus van *Isospora canaria* speelt zich enkel af in het darmkanaal en is bijgevolg veel minder ingewikkeld als die van *Isospora serini*. De besmetting gebeurt door de orale inname van een oöcyst, die al gesporuleerd is. De sporozoïeten gaan dan binnendringen in de cellen van het darmepitheel. In de darmcellen vermenigvuldigen deze micro-organismen zich enorm en maken daarbij de darmcellen kapot. Op een bepaald moment ontstaan er mannelijke en vrouwelijke vormen die zich geslachtelijk gaan voortplanten. In dit stadium gaan deze oöcysten produceren en deze worden via de ontlasting uitgescheiden. De cyclus kan dus opnieuw beginnen. Eén oöcyst kan zich in de darm in een tijdsbestek van acht dagen vermenigvuldigen tot 80.000 stuks.

2. Mijten als parasiet

Mijten (*Acariformes*) zijn kleine geleedpotigen met een lichaam, dat niet duidelijk in gedingen is gedeeld. Samen met de teken vormen ze de orde Acarina. Men onderscheidt meer dan 45000 soorten in 546 families, waarvan er ongeveer 2500 in het water leven en 10000 parasitair zijn. Ze verschillen in lichaamsvormen en leefwijze.

De meeste mijten zijn 0,1 tot 1,0 millimeter groot. Sommige soorten zijn nog groter en dus groot genoeg om met het blote oog gezien te kunnen worden. Ze hebben meestal 8 poten, maar sommige soorten en sommige larven van mijten hebben maar 6 poten. De voortplanting gebeurt door eitjes, die de vrouwtjes meestal in grote hoeveelheden produceren. Hierdoor kunnen ze zich bij gunstige omstandigheden dus razendsnel vermenigvuldigen.

Dit was nog een stukje tekst uit het eindwerk van ons jongste bestuurslid Kevin Clijmans. Bedankt, Kevin, dat we deze informatie naar onze leden toe kunnen brengen.

Nieuws van onze ringendienst

De derde ringenbestelling is geplaatst. Niettegenstaande het de eerste keer is dat we kunststof ringen kunnen bestellen zijn er toch reeds verschillende liefhebbers die ze hebben aangevraagd.

Onze volgende groepsbestellingen vertrekken op 24 januari en de laatste op 24 maart. Voor de mensen die nog geen ringen bestelden, nu is het moment om er werk van te maken. Beter laat dan nooit is nu "efkens" niet van toepassing.

Wat velen nog niet weten is dat A.O.B. ons heeft bevestigd (wat

trouwens steeds van toepassing is geweest) dat we niet gebonden zijn aan de vooropgestelde ringmaat. Deze ringmaat is enkel een aanbeveling. De vogel is reglementair geringd als de ring niet van de poot kan verwijderd worden zonder de vogel te kwetsen. Dit is verschenen in "De Vogelwereld" samen met de ringmaten.

Verschillende mensen hebben een maatje groter besteld (3,0 mm). Als u last hebt van ingroeivende ringen bij overjaarse vogels is dit zeker te overwegen. Vergeet dit dan ook niet te vermelden bij uw bestelling!

Wil je ook nog de maandbladen "De Vogelwereld" en/of "De Witte Spreeuwen" en/of "Onze Vogels" tijdig ontvangen? Betaal dan nu je lidgeld. Het is de laatste vergadering van dit jaar, waar je je geld kwijt kan. Het is trouwens een goede investering want op een spaarboekje krijg je nog 0,15% interest, en wie heeft er nu nog een kous onder zijn bed?

Het is misschien nog vroeg om te vermelden, maar ook voor de "000" ringen moet je voortaan via de ringverantwoordelijke van de vereniging. Ze worden wel rechtstreeks naar de liefhebber verzonden om enkele dagen in te winnen.

Reis naar (Cor) Reggio

Beste vrienden,
Vorig jaar was ik er zelf niet bij op de Reggio reis - toen ging ik naar het Spaans kampioenschap - maar dit jaar was ik weer van de partij. Onze groep bestond uit Gerry, Alain, Eddy, Jos Jacobs, Jos Vanoppen, Danny Reynaerts en mezelf. Omdat ik nog wat voor het werk moest doen, waren we wat later vertrokken: Alain pikte Gerry, Jos J. en mij op in Olen en omstreeks 15:30 vervoegden onze Limburgse vrienden ons op de parking van de Carrefour in Hasselt. Het zou scherp worden om nog in het steakhouse bij ons hotel aan de Zwitserse grens te gaan eten, want we zouden daar pas na 21:00 aankomen. Daarbij kwam dat we de hele heen reis regen gehad hebben, zoals jullie op een foto vanuit de wagen kunnen zien.

21:00 ... dat was zonder de grenscontroles gerekend. Zoals jullie weten werden de grenzen opnieuw bewaakt, na wat er in Parijs gebeurde. Dat heeft ons in Luxemburg aan de grens 2 uur wachttijd gekost! We wisten niet wat het meest frustrerend was: méér dan 2 uur verliezen in de

file, of dan uiteindelijk bij de grens zien dat geen enkele wagen echt gecontroleerd werd: het verkeer was wel op één rijstrook gebracht, maar verder stonden een paar militairen wat met elkaar te praten zonder ook maar één wagen in detail te bekijken. Danny had het 'voorrecht' om dat deel van het traject te rijden. Toen de wagen vóór ons plots in achteruit ging rijden en ons busje gevaarlijk dicht naderde, riep Danny: "Hey joeng, wa guit gei duun?" en ... die uitspraak is hem de rest van de reis blijven achtervolgen!

Het zag ernaar uit dat we niet tijdig zouden aankomen om die avond nog een restaurant open te vinden, dus beslisten we maar om aan het eerste wegrestaurant te stoppen. Dat kwamen we tegen in Longeville, maar ... het restaurant sloot te 21:00 en dat hadden we net gemist. Dan maar het winkeltje binnen: daar vonden we diepvriesmaaltijdjes die we in de microgolfoven (magnetron voor onze Nederlandse vrienden) konden opwarmen. Na dit feestelijk maal trokken we verder en omstreeks middernacht kwamen we aan in 'Le Roi Soleil' in Mulhouse.

We deden het kalm aan en gingen omstreeks 07:30 ontbijten,

en dan verder Zwitserland in. Niet veel later kwam een politiewagen naast en voor ons rijden, en de letters 'Folgen Bitte' lichtten op. We volgden de wagen tot bij het politiekantoor in Stans. Daar werden de papieren van de wagen en de identiteitskaart van chauffeur Alain gecontroleerd. De vogels hielden zich gelukkig kalm. Na een 10-tal minuten mochten we verder rijden. De rest van de rit verliep zonder problemen. Jullie kennen ondertussen onze route wel: de Gottardo op, daar de 17km lange tunnel door en dan de afzink naar Bellinzona waar we

zoals elk jaar gingen lunchen. Geen mussen in het restaurant dit jaar! Het weer was er wel wat beter (zie foto).

Na de lunch verder naar de grens, dan langs Milaan en uiteindelijk een laatste rechte lijn naar Reggio. Onderweg kwamen we Matthieu tegen met Danny Roels. Zij waren met het vliegtuig gekomen en dan vanaf de luchthaven een huurauto. Rond 15:00 kwamen we in Reggio aan. Zoveel volk hadden we nog nooit gezien op een vrijdagmiddag: alle parkings stonden vol! Binnen liepen we een aantal bekenden tegen het lijf, zo ook Mario Turchet. Hij vertelde me dat hij er van 's morgens was en dat hij op vrijdagmiddag al 60 vogels verkocht had!

We hadden voor enkele mensen vogels meegebracht en die probeerden we op vrijdag al af te leveren zodat we 's anderendaags zelf vogels zouden kunnen uitzoeken en de show gaan bekijken. Maar natuurlijk waren er ook al enkele vogels aangekocht toen we op vrijdagavond de zaal verlieten!

Het leek ons al eigenaardig dat de GPS aangaf dat we 17,1km moesten rijden naar ons hotel. We hadden het Astoria hotel in de stad geboekt, dat kon toch nooit zo ver zijn? Ik denk dat het wel een half uur geduurd heeft

eer we de parking verlaten hadden, en dan gaf Gerry gas, want we wilden die avond wel een goed restaurant opzoeken. We volgden kleine weggetjes die echter wel vele vluchtheuvels hadden ... een paar keer met ons hoofd tegen het dak en alles goed door elkaar geschud. 'Jamaar, Alain (co-piloot), ge moet mij zeggen wanneer er zo'n heuvel komt, hé man!', zei Gerry, waarop Alain prompt antwoordde: 'Ho zè, drr ston ploatn, hé!' (toch even vertalen: 'er staan verkeersborden').

Ondertussen waren we Reggio uitgereden en kwamen we stil aan op de buiten. Dit kon toch niet? Even kijken op de GPS van het busje zelf en die stuurde ons een andere kant uit. Uiteindelijk bleek dat Gerry wel de juiste straat had ingevoerd, echter niet in Reggio maar in Correggio. Zo hadden we nog eens kunnen zien hoe die omgeving er in het donker uitziet!

Zo kwamen we dus wel in Reggio centrum en daar was het niet evident om een parkeerplaatsje te vinden, maar uiteindelijk lukte dat toch. Snel naar de kamer en dan op zoek naar een restaurant. Ik ben de naam van het restaurant weer vergeten, maar we zijn er nog geweest, o.a. samen met Bruno Doré. En toen Paula en Raymond jaarlijks naar Reggio gingen, kwamen ze er ook telkens. We kregen een mix van voorgerechten en voor de hoofdschotel kwam de vader met een vleeskarretje langs. Meer dan genoeg, gezellig, maar achteraf bekeken toch tamelijk duur. Maar dat compenseerde dan weer voor ons 'hongermaal' van de avond voordien.

Op zaterdag was het echt hondenweer en alles stond vol toen we aan de zaal kwamen. We zijn dan maar op een weg naar een lokaal bedrijfje gaan staan, maar moesten zeker een kilometer stappen eer we aan de zaal waren. Daar troffen we een massa volk aan, achteraf hoor-

den we van Sjaak dat er dit jaar op de 3 dagen samen niet minder dan 26.000 betalende bezoekers geweest waren! Noch tans is het niet allemaal rozengeur en maneschijn: véél mensen, véél vogels, maar ook véél rommel. En van enkele Italiaanse vrienden hoorde ik dat de prijzen gedrukt worden. Op zondag wordt dat nog erger, dan worden er vogels verkocht aan € 15 of zelfs € 10.

Onze Duitse vrienden Karl-Werner Weber, Giuseppe Gallo, Alex Hintermayer, ... waren er ook en hadden een 'tafelstand'. Ze kloegen echter over de prijzen en over de grootte. Karl-Werner gaf aan dat hij veel liever naar ons komt: Reggio is té groot, bij ons is het familialer. Dat mogen we als een compliment beschouwen.

Ik heb zelf niet echt de vogels gevonden waarnaar ik op zoek was. Dan heb ik maar iets gekocht waarmee ik ze zal proberen te maken op 2 à 3 jaren. Ik denk dat ik overal twee keer voorbij gekomen ben, en daarna was ik de verkoop wel wat beu. Dan maar naar de show ... De- genen onder jullie die onze reisverslagen al enkele jaren lezen, weten dat in Reggio de vogels per liefhebber in de rekken staan (enkelingen en stammen apart).

Dus is het erg moeilijk om vergelijkingen te maken. Alle vogels van een deelnemer bij elkaar zetten, heeft natuurlijk grote voordelen bij de uitkooiing, maar de bezoeker is er niet veel mee.

De S.O.R. (Società Ornitologica Reggiana) is dan wel een rijkere club dan de V.v.N.K., maar ze kent dezelfde problemen. Net zoals wij enkele jaren geleden de Nekkerhal moesten verlaten, hebben jullie in de loop van dit jaar waarschijnlijk wel geruchten opgevangen of de show in Reggio nu ging doorgaan of niet. Wel, de stad Reggio nell' Emilia gaat de hallen van de hand doen en ook daar moet men uitkijken naar een nieuwe locatie. Volgend jaar (2016) zal de S.O.R. show voor het laatst doorgaan in Reggio. Natuurlijk is men al naarstig op zoek naar alternatieven - want die moeten natuurlijk ook tijdig vastgelegd worden - maar ook bij hen is dat niet evident: er zijn ongeveer 150 helpers die in Reggio wonen, als de show 50km of 100km van Reggio doorgaat, is het helemaal niet zeker dat men nog op die mensen kan rekenen. Men kan dan nieuwe helpers zoeken uit de omgeving van de nieuwe locatie, maar ook voor hen is dat

niet evident.

Ondanks het feit dat wij de indruk hebben dat er in Italië veel meer jonge liefhebbers zijn dan bij ons, hoorden we dat dit niet het geval was. Misschien wel in de categorie tussen 35 en 45 jaar, maar bij de echte jongeren zitten niet veel vogelliefhebbers. En dus ook in Italië is het de oudere garde waarop men moet rekenen voor hulp op de show, en die mensen worden ook daar elk jaar een jaartje ouder en hebben meer moeite met de werkzaamheden op de show. Het klinkt ons bekend in de oren

...
Zodra we meer weten, houden we jullie op de hoogte.

Na een dag slenteren hielden we het voor bekeken en gingen ons busje opzoeken. Zoals gezegd stond dat op een respectabele afstand van de zaal, en het was nog steeds aan het regenen, met als gevolg dat we kletsnat waren toen we instapten. Natte kleren uit en snel het hotel opzoeken ... die avond zonder ommetje langs Correggio.

We hadden geen zin om in dat regenweer de stad in te trekken op zoek naar een restaurant, dus besloten we om die avond in het restaurant van het hotel te eten. Maar eerst een warme douche om te bekomen, en dan een drankje in de bar als aperitief. Die avond werd "AC Milan - Juventus" gespeeld en dat werd op het TV-scherm in de bar uitvoerig ingeleid met een overzicht van de voorbije 10 dergelijke duels. Bleek dat Juventus meestal aan het langste eind trok. Voor degenen die het interesseert: ook die avond werd het "0 - 1".

In het restaurant ging het er een beetje formeler aan toe dan de avond ervoor, niet van onze kant, maar van de kant van de bediening. Maar het eten was prima en de sfeer was goed. Nog een beetje napraten over onze belevenissen van de voorbije dag, de mensen die we gezien

hadden, de mensen die we in de massa niet gevonden hadden (zo was ik vb op zoek geweest naar Constant en ik heb hem niet gevonden, nochtans denk ik dat ik overal geweest ben in de verkoop), de aanwinsten die we gekocht hadden, de vogels die we hoopten mee te nemen maar dan toch niet vonden ... en tenslotte de afspraken voor 's anderendaags.

We hadden gehoord dat het die nacht kouder zou worden en dat er sneeuw op komst was. Ook de berichten van het thuisfront gaven aan dat het in België een stuk kouder geworden was en dat er sneeuw gevallen was in de Ardennen. Dus op tijd vertrekken ...

Inpakken en uitchecken ging vlot en 'wijle weg'! We gingen tanken want door Zwitserland zouden we niet meer geraken, en terwijl we aan de pomp stonden kwam er een lijkwagen naast ons ook tanken: mét de kist en de overledene erin! Je zou denken: we gaan eerst met een lege wagen tanken en komen dan terug om de kist erin te zetten ... niet in Italië, hoor! Om het met de woorden van Toon Hermans te zeggen, die overleden moet gedacht hebben: "Nog even tanken, en *dan*

gaan we met een gezwind vaartje de laan uit!".

In het eerste deel van het traject bleef het droog maar zoals jullie op de foto kunnen zien: toen we de Gottard tunnel uitkwamen, kwamen we in de sneeuw terecht! Gelukkig duurde dat niet lang, naargelang we daalden en in de vallei kwamen, verdween de sneeuw.

Zoals jullie weten zijn onze reizen naar Reggio letterlijk 'snoepreisjes': Jos Jacobs had chokotoffs mee, Alain had zakjes snoep die op het strand overgebleven waren bij, Eddy had noten en muntjes bij, Danny had koekjes bij, ik had Choco-As meegebracht, ik zal wel iemand vergeten maar er was toch voldoende. En toch ... hebben we de zelfgemaakte wafeltjes van Jos Schapmans gemist en de zelfgemaakte speculoos van Francine. Dit hebben we genoteerd als 'punt ter verbetering' voor volgend jaar!

Nog één anekdote moet ik jullie vertellen, maar ik heb het zelf niet meegemaakt. In Luzern gingen we zondagmiddag wat eten (in dat wegrestaurant met het kapelletje). Gerry had een grote tafel gevonden waar we met zijn allen konden zitten. Even later kwam een stijlvol meisje met haar ouders aan een

tafeltje naast ons zitten. Uiteraard had Gerry dit gezien. Achteraf heb ik vernomen dat Gerry vond dat er een 'match' was, maar in hoeverre dat realiteit is of 'wishful thinking' laat ik aan jullie over. Feit is dat wij verder naar huis wilden, maar dat Gerry opeens de drang kreeg om nog een extra dessertje te bestellen. Met tegenzin kroop hij weer achter het stuur. Het heeft zeker 50km geduurd eer hij daarvan bekomen was!

Het stukje naar Luxemburg heb ik gereden, en ik dacht er nog aan om die snelweg te verlaten en langs Thionville te rijden. Aangezien alles nog vlot ging, besloten we om toch maar door te rijden en na de bocht, net toen we de afrit voorbij waren, stopte het verkeer en kwamen we opnieuw in files terecht. Precies hetzelfde als op onze heen reis: kilometerlange files, een kilometer vóór de grens alle verkeer op één rijstrook en dan geen enkele wagen die gecontroleerd werd. Gelukkig bleef het nu beperkt tot 45 minuten en rond

21:30 kwamen we aan op de parking in Hasselt.

Onze Reggio-reis zat er weeral op, wie weet waar de tocht binnen enkele jaren heen leidt?

Désiré

V.v.N.K. etentje

op zaterdag 27 februari 2016 te 18:00
in het Wijnhuis – Stationstraat, 56 in Geel

Iedereen is welkom !

Degenen die op de show voor de V.v.N.K. hielpen, mogen gratis komen.
Alle andere leden of sympatisanten zijn welkom en kunnen tegen
kostprijs (€ 35,00) deelnemen.

Aanmelden bij één van de bestuursleden vóór 15 februari 2016.

Retouradres:
Désiré Noël
Kapelleweg 34
2230 Ramsel

Driemaandelijks tijdschrift P408555
Afgiftekantoor 9550 HERZELE

Voorzitter Coördinatie sponsoring		Mertens Gerry Kleine Pijpelstraat 23 2221 Booischot +32(0)496 676423	Coördinatie Huurkooien		Jacobs Jos Leemskuilen 50 2350 Vosselaar +32(0)14 614187
Ondervoorzitter		De Jong Sjaak Oude Liesboslaan, 277 4839 AC Breda Nederland +31 (0) 765224028	Veiligheid, Organisatie show, Registratie medewerkers		Coudeville Alain Nieuwstraat 80 8300 Knokke-Heist +32(0)476 357097
Ondervoorzitter, Coördinatie Catering Materiaalmeester		Schapmans Jos Lindestraat 20 3512 Stevoort +32(0)11 313480	Coördinatie Keurders		Snellings Martien Kruisstraat 31 6333 CR Schimmert Nederland +31 (0) 454042309
Secretaris Penningmeester		Noël Désiré Kapelleweg 34 2230 Ramsel +32(0)16 696778	Coördinatie lidgeld, ringen		Van Brantegem Matthieu Kouterstraat 72 9550 Herzele + 32 (0)53 627557
Bestuurslid		Reynaerts Danny Sint-Martinusstraat 26 3806 Velm +32(0)475 210506	Bestuurslid		Clijmans Kevin Landbouwstraat 18 2360 Oud-Turnhout +32(0)14 436906

Erebestuur: Eysermans Rik, Deyaert Wilfried, Stessens Raymond, Eddy Vaes

